

nyeste Fase. En Analogi til denne Asymmetri, men i større Format, haves i det adriatiske Bækken, hvis Vestside, den italienske Kyst, i sen Tid er hævet, samtidig med at Østsiden, den istrisk-dalmatiske Kyst, er sænket. Terrainet i Nutidens Grækenland er altsaa i Hovedsagen bestemt ved vertikale Jordskorpebevægelser af lokal Karakter, men Grænserne mellem de enkelte tektoniske Enheder er kun i visse Tilfælde udformet som Brud, i andre Tilfælde er Kontinuiteten bevaret, og Bevægelsen har kun resulteret i en Skraastilling af Lagene.

Niels Nielsen.

Dr. Hans F. K. Günther: Rassenkunde des deutschen Volkes. Vierzehnte umgearbeitete Auflage. (23 × 16 cm, 509 S. Mit 29 Karten und 564 Abbildungen). Lehmanns Verlag, München 1930.

Blandt den tyske Anthropologis litterære Frembringelser er der næppe nogen, der har naaet en saa stor Udbredelse og Popularitet som det foreliggende Arbejde. Günthers Videnskabelighed er i udpræget Grad formaaalsbestemt; han er en af den nordiske Races mest veltalende Forkæmpere. I sin Overbevisning om de andre europæiske Racers Underlødighed er han ligesaa fast og urokkelig som de sensationelle amerikanske Forfattere Madison Grant og Stoddard.

Den tyske Befolkning er stærkt raceblandet. Den nordiske Race og den nærtstaaende fäliske Race er kun fremherskende i Nord- og Nordvesttyskland. Bredhovedede, kortskallede, lavvækste Racer (den alpine eller, med Günthers Betegnelse, „östische“ og den østbaltiske) breder sig især i Syd-, Mellem- og Østtyskland. Hertil kommer den højvækste, men kortskallede dinariske Race. Ringe Rolle spiller den mediterrane („westische“) Race; til Gengæld har Tyskland i sine Jøder et kraftigt forasiatisk Element. Konstateringen af Racernes fysiske Kendetegn faar sin egentlige Betydning derved, at de svarer til sjælelige Karakterejendommeligheder. Den nordiske Race besidder, ifølge Günther, saa godt som alle de ædleste sjælelige Anlæg; respektable er ogsaa den fäliske og den dinariske Race. Til Gengæld udmærker de andre Racer sig ved en lang Række uheldige og lidet agtværdige Egenskaber — hvorfor den alpine og den østbaltiske Race da ogsaa er stærkest repræsenterede i Underklassen. For en lys Nordbo kan Skildringen af vor Races Fortræffelighed synes altfor romantisk skøn, eller med et tysk Ord „überschwänglich“. Og Theorien om de andre Racers Ringhed forudsætter, at alle betydningsfulde kulturelle Nyskabelser i Middelhavsomraadet og andre gamle Kulturlande skyldes Fortidens lyse Kulturheroer. Endvidere maa Gün-

ther forudsætte, at en væsentlig Del af de dygtige og agtværdige Karaktertræk hos Nationer af overvejende ikke-nordisk Race beror paa indblandet nordisk Blod; derfor tager han Afstand fra Nordenstrengs Karakteristik af den østbaltiske Race, idet han mener, at Nordenstreng i Virkeligheden har skildret det finske Folk, som er en Blanding af østbaltiske og nordiske Elementer.

Det Güntherske System af sjælelige Racekarakterer udmærker sig ved klare Linjer og Oversigtlighed. Disse med Virkeligheden dog kun svagt forbundne Theorier fremføres med det Formaal at vække den nordiske Race til Bevidsthed om den Fare, der truer Civilisationen og Tyskland fra de andre Racers Side. Jo mere denne Agitation bærer Frugt, des mere maa den bidrage til at svække det indre Sammenhold i Tysklands Befolkning.

Iøvrigt, dersom den nordiske Race er Bærer af saa fortrinlige Egenskaber som Virkelighedssans og Dømmekraft, er der Grund til at ønske den større Udbredelse i Tyskland.

Gudmund Hatt.

Vægtkort over Europa, bearbejdet til Brug i danske Skoler af Adjunkt, cand. mag. Axel Schou. Maalestok 1:3000000 (175×215 cm.) V. Richters Forlag, København og Poul Østergaards Etablissement, Berlin 1930.

Et Vægtkorts Anvendelse til Skolebrug er i det væsentlige begrænset til Behandling af de Enkeltheder, som tydeligt kan ses af en normalsynet Elev i en Afstand af indtil 5 Meter. Det er derfor en meget vanskelig Opgave — maaske i Virkeligheden uløselig — at fremstille et saadant Vægtkort over Europa, at alt det Arbejdsstof, som Mellemkoleundervisningen arbejder med, bliver iagttageligt fra alle Dele af Lokalet; i hvert Fald er det ønskeligt at gøre Maalestokken saa stor som overhovedet muligt.

Paa dette Punkt betegner det nye af Axel Schou bearbejdede Kort et væsentligt Fremskridt, idet det er tegnet i en noget større Maalestok end den, der sædvanlig anvendes ved Fremstillingen af Vægtkort, og det er derfor muligt at udnytte flere Detailler end paa de hidtil eksisterende Kort.

Kortets Yderpunkter betegnes af Østgrønland, Ob, Mesopotamien og Marokko, Gradnettet er udført i Lamberts fladetro Azimutalprojektion, Kortet er udført som Terrainkort, hvorpaa Statsgrænserne er indtegnede som punkterede Linjer med røde Bræmmer, Byerne er angivet med 7 Signaturer efter Størrelsen, de vigtigere Jærnbanelinjer og Kanalsystemer er medtaget.

Terraintegningen er paa een Gang soigneret og kraftigt virkende,